

Η απλή προσευχή που μεταμορφώνει The simple prayer that transforms

Christian Science Sentinel, June 2, 2008

Keith Wommack

Όταν δίδασκα στο Κυριακάτικο Σχολείο, ρώτησα τα πρωτάκια μου, «Τι θα κάνατε εάν κάποιος σας ζητούσε να προσευχηθείτε γι αυτόν;» Ένα μικρό κοριτσάκι, που ήταν επισκέπτρια στην τάξη μας, είπε με αυτοπεποίθηση, «Θα του έλεγα ότι ήταν ασφαλής στην τσέπη του Θεού». Πολύ μου άρεσε η απάντησή της.

Μετά την εκκλησία, κτύπησε το τηλέφωνό μου. Ήταν ένας άνδρας, που ζητούσε Χριστιανική θεραπεία μέσω της προσευχής. Δεν γνώριζε πολλά για την Χριστιανική Επιστήμη, γνώριζε όμως ότι θεράπευε. Ο άνθρωπος υπέφερε. Προς έκπληξή μου, οι πρώτες μου λέξεις ήταν, «Είσαι ασφαλής στην τσέπη του Θεού». Άρχισε να κλαίει και έκλεισε χωρίς να πει το όνομά του. Μια εβδομάδα μετά, ξανατηλεφώνησε για να αναφέρει ότι είχε θεραπευτεί τη στιγμή, που έκλεισε το τηλέφωνο.

Το χωρίς περιπλοκές έργο του Χριστού, του θεραπευτικού μηνύματος του Θεού στην ανθρωπότητα – που εκφράστηκε με την γλυκιά αυτοπεποίθηση αυτού του μικρού κοριτσιού στην Κυριακάτικη τάξη μου – μου δίδαξε ένα πολύτιμο μάθημα σχετικά με το πόσο αβίαστη είναι η φύση της θεραπευτικής προσευχής. Έμαθα πόσο σημαντικό είναι να μένει η προσευχή μου απλή. Ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του. «Σε γνωρίζω κατ' όνομα», είπε στον Μωυσή (Έξοδος 33:17). Αυτό για μένα σημαίνει πως έχουμε οικειότητα με τον Θεό. Επειδή είναι ο Θεός Νους, ή η άπειρη νοημοσύνη, ο Θεός σε αναγνωρίζει σαν την πνευματική Του ιδέα. Επίσης, σαν θεία Αγάπη, ο Θεός σε αντιμετωπίζει σαν την πολύτιμη κόρη ή γιού Του – με απόλυτο έλεος, σεβασμό και φροντίδα. Και Αυτός διατηρεί την υγεία σου και την ευεξία σου. Αυτή η τρυφερή προσέγγιση, αυτό το θείο μήνυμα της αγάπης προς τον καθένα μας, είναι ο Χριστός.

Πως ο Θεός ενδιαφέρεται για τα παιδιά Του, το απέδειξε ο Χριστός πλήρως με την συμπεριφορά του προς τα πλήθη, που ερχόντουσαν σε αυτόν για να θεραπευτούν. Όλες του οι σκέψεις και ενέργειες ήταν εμποτισμένες με αγάπη. Κέρδισε τον τίτλο Χριστός Ιησούς με την πλήρη υποταγή του στο θέλημα του Θεού και οι δεκτικοί αισθανόντουσαν την αναζωογονητική δύναμη του Χριστού.

Στο τέλος της αποστολής του, ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι ένας ακόμη Παράκλητος θα ερχόταν. Λοιπόν, η Επιστήμη του Χριστού έχει έλθει και εμπνέει και θεραπεύει σήμερα τους ανθρώπους, παγκοσμίως. Η Χριστιανική Επιστήμη, που ανακαλύφθηκε από την Mary Baker Eddy, μπορεί να ασκείται καθημερινά και από μένα και από σένα. Δεν απευθύνεται αποκλειστικά και μόνον σε κείνους, που έχουν επιτύχει μία κάποια πνευματική δεξιότητα, όπως απέδειξε η νεαρή μαθήτριά του Κυριακάτικου Σχολείου.

Κάποτε, ένας δημοσιογράφος ονόματι Arthur Brisbane, πήρε συνέντευξη από την κυρία Eddy. Δεν σκόπευε να ανακαλύψει τα οφέλη της προσευχής, που βασιζόταν σε μία σταθερή εμπιστοσύνη στον Θεό. Εντούτοις, κατά την διάρκεια της συνομιλίας τους, ανέφερε στην κυρία Eddy πόσο κουρασμένος αισθανόταν. Εκείνη, απλά, τον ρώτησε εάν θα ήθελε την εφαρμογή της θεραπευτικής προσευχής της

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

© 2012 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cspis.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

Χριστιανικής Επιστήμης. Εκείνος δέχτηκε. Αργότερα, εξήγησε σε φίλους: Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι υπήρξε μία απίστευτα ωραία εμπειρία.....αυτή η θεραπευτική εφαρμογή με έπεισε για την μεγάλη αναγκαιότητα της Χριστιανικής Επιστήμης στην εποχή μας.(Yvonne von Fettweis and Robert Warneck, Mary Baker Eddy Christian Healer, σ.217). Πιστεύω ότι ο Brisbane αισθάνθηκε κάτι από την δύναμη του Χριστού. Ίσως να μην καταλάβαινε ακριβώς πώς η Χριστιανική Επιστήμη θεράπευε ή την πλήρη σημασία του μηνύματός της. Αλλά, η απλή αποδοχή ήταν αρκετή για να επιφέρει την θεραπεία.

Κατά την διάρκεια της θεραπευτικής μου εργασίας, συμπέρανα ότι η πλέον αποτελεσματική θεραπεία επέρχεται όταν δέχομαι ακλόνητα, προσευχόμενη, την φυσική καλοσύνη του Θεού. Ακριβώς όπως ένα αεροπλάνο χρησιμοποιεί τις μηχανές του για να τρέξει στον διάδρομο μέχρι να απογειωθεί, έτσι και εμείς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την προσευχή για να ωθήσουμε την σκέψη μας ούτως ώστε πραγματικά να αισθανθούμε την ανυψωτική παρουσία του Χριστού, που θεραπεύει. Όταν προσπαθώ να εκτιμήσω τα παιδιά του Θεού όσο τα εκτιμά ο Θεός, οι προσευχές μου παραμένουν απλές, αλλά, αποτελεσματικές. Και η εμπνευσμένη λογική αιτιολόγηση και η ήρεμη αναμονή περιμένοντας την φώτιση του Θεού, με βοηθούν να διακρίνω τι είναι το πραγματικό. Επίσης, με σταματούν από το να αναμασώ φράσεις και χωρία, που απλώς απασχολούν το ανθρώπινο μυαλό. Έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μια μακριά, πολύλογη προσευχή, συχνά, μάς κάνει να θεωρούμε πραγματικό το πρόβλημα, που, αντιθέτως, θα έπρεπε να θεωρήσουμε σαν επιβολή στην σκέψη. Αυτό το φράγμα της προόδου πρέπει να καταρρίπτεται γρήγορα.

Συχνά, υπάρχει αντίσταση στην απλότητα της θεραπευτικής προσευχής της Χριστιανικής Επιστήμης. Σκέψεις όπως: Δεν είμαι αρκετά καλός, Δεν ξέρω αρκετά, και, ότι σκέφτομαι σίγουρα δεν μπορεί να βοηθήσει κανέναν, πρέπει να εξοστρακιστούν από την σκέψη του πνευματικού θεραπευτή. Πρέπει να ξέρουμε πως τέτοιες σκέψεις δεν είναι τίποτε άλλο από το ανθρώπινο μυαλό, που, ως συνήθως, κάνει λάθος. Η σύγχυση και η απροθυμία να δεχτώ το μήνυμα του Χριστού εξαφανίζονται όταν αναγνωρίζω πλήρως το γεγονός ότι οι θείες ιδέες του Νου κυριαρχούν, με αβίαστο τρόπο, πάνω σε οτιδήποτε αντιπαρατίθεται στο καλό. Το να προσπαθώ να διορθώσω ότι ο Θεός ουδέποτε δημιούργησε μιαν αρρώστια, αποτυχία στην οικογενειακή επικοινωνία, περιπλέκει την θεραπεία. Εάν προσπαθώ να διορθώσω κάτι δια της προσευχής, αντί να επιβεβαιώνω ότι η πνευματική τελειότητα είναι ένα μόνιμο γεγονός εδώ και τώρα, δέχομαι ότι η ασθένεια, η αδυναμία και η αμαρτία είναι πραγματικές και τις σχετίζω λανθασμένα με αυτούς, που θέλω να βοηθήσω.

Όταν κάποιος για τον οποίον προσευχήθηκα δεν μου τηλεφωνεί για να επιβεβαιώσει την θεραπεία του δεν χρειάζεται να αναρωτιέμαι τότε πρέπει να σταματήσω να προσεύχομαι γι αυτόν ή να ανησυχώ μήπως δεν έχω κάνει αρκετά. Μου αρέσει να σκέφτομαι το εξής: Όταν κουρεύω το γρασίδι μου, ξέρω πότε έχω τελειώσει. Κατά τον ίδιο τρόπο, ξέρω πότε έχω ολοκληρώσει μία θεραπευτική εργασία με το να αναγνωρίζω τα πνευματικά σημάδια της θεραπείας, δηλαδή, συναισθήματα γαλήνης, χαράς και πνευματική πεποίθηση, που με πληροφορούν ότι ο Χριστός έχει συντελέσει το θεραπευτικό έργο. Αν αργότερα, μου έλθει η έμπνευση να προσευχηθώ για λίγο ακόμη, θα το κάνω. Αλλά, δεν χρειάζεται να διατρέξω ξανά όλο το ούτως ειπείν πεδίο, όπως δεν θα κούρευα ξανά όλο το γρασίδι μόνον και μόνον επειδή ένα σημείο του ήθελε διόρθωμα. Η κατανόησή μου ότι ο Θεός οδηγεί τις σκέψεις μου, με εμπνέει να προσευχηθώ για ότι χρειάζεται περαιτέρω εργασία, ενώ ταυτοχρόνως, με εμπιστοσύνη γνωρίζω πως η ολοκληρωτική θεραπεία είναι αναπόφευκτη.

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην θεραπευτική προσευχή της Χριστιανικής Επιστήμης και την προσευχή; Ναι, υπάρχει. Κάθε θεραπεία δια της Χριστιανικής Επιστήμης είναι αποτέλεσμα προσευχής, αλλά κάθε προσευχή δεν αποτελεί εφαρμοσμένη θεραπεία. Όταν κάποιος μου ζητά να θεραπευτεί μέσω της

προσευχής της Χριστιανικής Επιστήμης, μου επιτρέπει να καταστήσω την σκέψη του πιο πνευματική δια της συγκεκριμένης προσευχής. Επειδή η ανθρώπινη ασθένεια και δυσαρμονία είναι αντικατοπτρισμός σκέψεων, βοηθώ τον ασθενή να καταλάβει ότι οι υλικές απόψεις δεν μπορούν να τον φυλακίζουν και να τον εμποδίζουν να προχωρεί μπροστά.

Ωστόσο, δεν θα ήταν σωστό ούτε θα εξέφραζα αγάπη, εάν προσευχόμουν για κάποιον χωρίς την έγκρισή του. Αυτό δεν σημαίνει ότι παύω να νοιάζομαι για τους άλλους. Κανείς δεν πρέπει να αισθάνεται παρατημένος. Αν ένας γνωστός μου ζητάει να προσευχηθώ γι αυτόν χωρίς να γνωρίζει την διαφορά μεταξύ προσευχής και θεραπείας δια της προσευχής, μπορώ να το κάνω. Η προσευχή, που δεν απευθύνεται σε συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά, περισσότερο, αφορά το καλό όλων, εκφράζει την επιθυμία όλοι οι άνθρωποι να βιώνουν ότι καλύτερο. Υπό αυτή την έννοια, μπορώ πάντα να επιβεβαιώνω την αγάπη του Θεού για όλα Του τα παιδιά, παντού.

Κάποιος μπορεί να αναρωτηθεί αν η προσευχή μπορεί να είναι πολύ απλή. Είναι αρκετό να αναφωνήσω, «Βοήθα με, Θεέ μου!» ή πρέπει να γνωρίζω ή να κάνω κάτι περισσότερο; Κάποιες φορές, μια κραυγή για βοήθεια αρκεί για να επέλθει η θεραπεία. Η έκκληση σημαίνει πως αναγνωρίζουμε ότι χρειαζόμαστε τον Θεό. Στους Μακαρισμούς, ο Ιησούς λέει, «Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι ότι αυτών εστί η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ.5:3).

Ναι, μια τέτοια κραυγή για βοήθεια ίσως μοιάζει απλοϊκή, αλλά, μπορεί να έχει σπουδαίες συνέπειες. Ακόμη και αν απευθύνομαι στον Θεό με τρόπο σύντομο αλλά ειλικρινή, θα ωφεληθώ από την χάρη Του. Ακόμη και αν η γνώση μου για τον Θεό νομίζω πως είναι «μικρή», ή αμφιβάλλω αν αξίζω την φροντίδα Του, ακόμα και τότε γίνομαι αποδέκτης του αιώνιου φωτός και της άπειρης ισχύος του Χριστού.

Μαθαίνω να μην απογοητεύομαι αν δεν επέρχεται πλήρης θεραπεία μετά την πρώτη θεραπευτική προσευχή. Τώρα, δεν είναι ώρα για αυτοκαταδίκη, αλλά είναι ώρα για αντικατάσταση κάθε ίχνους ανθρώπινης θελήσεως με την θεία. Είναι μία ευκαιρία να ανακαλύψουμε περισσότερα σχετικά με τον Θεό, την Αγάπη αυτοπροσώπως – να είμαστε πιο τίμιοι, πιο αγνοί, οικτίρμονες και υπομονετικοί. Και βεβαίως, να είμαστε βέβαιοι πως ο Χριστός επιτελεί την θεραπεία.

Στην θεραπεία δια της Χριστιανικής Επιστήμης, ο Χριστός αγκαλιάζει τρυφερά και με έλεος και τον ασθενή και τον θεραπευτή. Η αμφιβολία και ο φόβος εκδιώκονται. Η προσευχή, που ξεκινά με την παραδοχή της αγάπης του Θεού για τις ιδέες Του και δέχεται ότι αυτή η φροντίδα συνεχώς περιλαμβάνει όλους όσους χρειάζονται θεραπεία, θα είναι αποτελεσματική. Ο σκοπός είναι να παραμένει η προσευχή μας τόσο απλή και διαυγής ώστε ο Χριστός να καθίσταται έντονα αισθητός, και, τότε, φυσικό επακόλουθο είναι η θεραπεία.